

Jeugdtheater

(.....)

door Theater Artemis.
Regie: Jetse Batelaan.
Gezien: 6 april, Stads-
schouwburg Utrecht.
Inl: artemis.nl

'(.....)' is een briljant staaltje fysiek theater

Voor het grootste gedeelte van (.....), de nieuwe voorstelling van bejubeld jeugdtheatermaker Jetse Batelaan, blijven drie middelbarescholieren op precies dezelfde plek op de speelvloer staan. Ze praten in eerste instantie wat na over de schoolvoorstelling die ze net hebben gezien en waar ze werkelijk geen barst van hebben begrepen. Het vage gedoe dat ze beschrijven blijkt echter één op één samen te vallen met (.....) zelf, en dat is pas het eerste in een reeks vervreemdende elementen die de realiteit om de personages heen steeds meer op losse schroeven zet.

Het absurdisme van Batelaan kent vaak een duistere ondertoon, en (.....) is geen uitzondering. Hoe meer de voorstelling vordert, hoe meer de blik op de realiteit van Elias (Elias De Bruyne), Willemijn (Willemijn Zevenhuizen) en Carola (Carola Bärtschiger) van elkaar begint af te wijken. Elias merkt dat de stemmen van zijn goede vriendinnen plotseling verwisseld zijn, terwijl ze dat zelf niet horen, en even later blijkt hij geen van de voorwer-

pen in de ruimte meer aan te kunnen raken. Dat voert tot een briljant staaltje fysiek theater van De Bruyne, waarin zijn frustratie tot steeds vreemdere capriolen leidt. Tijdens het voortdurende aan- en uitschakelen van het licht verandert de ruimte tevens steeds subtiel. De vrienden lijken in een soort *Twilight Zone* terecht te zijn gekomen.

De existentiële vertwijfeling van de hoofdpersonages sluit goed aan bij hun leeftijd: in de puberteit voelt de wereld sowieso al alsof-ie steeds om je heen verandert. Meer nog lijkt (.....) een voorstelling over het kijken naar kunst: door het zien van die weirde schoolvoorstelling is de perceptie van de personages gekanteld en moeten ze zich ieder voor zich opnieuw tot de realiteit leren te verhouden. Theaterbezoek, zo lijkt Batelaan te zeggen, is niet geheel zonder risico: voor je het weet ben je hopeloos verdwaald.

Marijn Lems